

Słabe zbieżności w przestrzeniach Banacha

1. Twierdzenie (Schur). *Jeśli ciąg $f_n \in l^1$ jest zbieżny słabo, to jest także zbieżny w normie.*

Dowód. Przypuśćmy nie wprost, że istnieje ciąg $\|f_n\| = 1$ zbieżny słabo do 0. Wtedy dla każdego N istnieje $M > N$ oraz n_N takie że

$$\sum_{j=N}^M |f_{n_N}(j)| \geq 2/3.$$

Przez indukcję znajdujemy podciąg (f_{n_k}) i rosnący ciąg liczbowy N_k , takie że

$$\sum_{j=N_k+1}^{N_{k+1}} |f_{n_k}(j)| \geq 2/3.$$

Jeśli teraz

$$\varphi(j) = \operatorname{sgn} f_{n_k}(j), \quad N_k < j \leq N_{k+1},$$

to $\varphi \in l^\infty$ i dla każdego k ,

$$|\langle f_{n_k}, \varphi \rangle| \geq \sum_{j \in (N_k, N_{k+1}]} |f_{n_k}(j)| - \sum_{j \notin (N_k, N_{k+1}]} |f_{n_k}(j)| \geq 1/3,$$

co przeczy założeniu. □

2. Lemat. *Niech X będzie przestrzenią metryczną. Ciąg (x_n) jest fundamentalny, wtedy i tylko wtedy gdy dla każdego ciągu liczb naturalnych (k_n)*

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \operatorname{dist}(x_{n+k_n}, x_n) = 0.$$

3. Lemat. *Przestrzeń l^1 jest ciągowo słabo zupełna.*

Dowód. Niech (f_n) będzie ciągiem elementów l^1 fundamentalnym w topologii słabej. Na mocy Lematu 2 dla każdego ciągu k_n ciąg $f_{n+k_n} - f_n$ zbiega słabo do zera. Własność Schura pociąga, że również w normie. Stosując jeszcze raz Lemat 2, wnosimy że ciąg (f_n) jest fundamentalny w normie, a zatem zbieżny w l^1 w normie i słabo. □

4. Wniosek (Vitali-Hahn-Saks). *Niech \mathcal{M} będzie σ -ciałem podzbiorów Ω , a (ν_n) ciągiem miar znakowanych, takim że dla każdej funkcji mierzalnej i ograniczonej istnieje granica*

$$\nu(f) = \lim \nu_n(f).$$

Tak zdefiniowana funkcja zbioru ν jest miarą znakowaną.

Dowód. Pokażemy, że ν jest przeliczalnie addytywna. Niech

$$A = \cup_k A_k,$$

gdzie A_k są mierzalne i parami rozłączne. Definiujemy elementy $a_n \in l^1$ wzorem

$$a_n(k) = \nu_n(A_k).$$

Ciąg a_n jest słabo fundamentalny w l^1 , co łatwo wynika z założenia. Na mocy Lematu 3 ma słabą granicę $a \in l^1$. Zauważmy, że z definicji

$$a(k) = \nu(A_k).$$

W takim razie

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^{\infty} \nu(A_k) &= \langle a, 1 \rangle = \lim_{n \rightarrow \infty} \langle a_n, 1 \rangle \\ (5) \quad &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^{\infty} \nu_n(A_k) = \lim_{n \rightarrow \infty} \nu_n(\cup_{k=1}^{\infty} A_k) \\ &= \nu(\cup_{k=1}^{\infty} A_k) = \nu(A), \end{aligned}$$

co było naszym celem. □

6. Twierdzenie. *Niech X będzie przestrzenią unormowaną. Kula jednostkowa $B^* \subset X^*$ jest *-słabo metryzowalna, wtedy i tylko wtedy gdy X jest óśrodkowa.*

Dowód. Niech X będzie óśrodkowa. Niech x_n będzie gęstym przeliczalnym podzbiorem kuli jednostkowej w X . Wzór

$$\rho(f, g) = \sum_n 2^{-n} |f(x_n) - g(x_n)|, \quad f, g \in X^*,$$

definiuje wtedy odległość, która metryzuje *-słabą topologię. Rzeczywiście, jeśli dana jest liczba α i wektor $\|x\| \leq 1$, to dla $\|x_n - x\| < \alpha/2$

$$\{f \in B^* : \rho(f, 0) < 2^{-n-1}\alpha\} \subset \{f \in B^* : |f(x)| < \alpha\}.$$

Niech teraz B^* będzie *-słabo metryzowalna, a więc – jako zwarta – óśrodkowa w słabej topologii. Wtedy przestrzeń funkcji ciągłych ze zbieżnością jednostajną na B^* jest óśrodkowa, więc kula $B \subset C(B^*)$ jest też taka. Stąd X jest óśrodkowa. □

7. Wniosek. *Niech X będzie przestrzenią unormowaną. Kula jednostkowa $B \subset X$ jest słabo metryzowalna, wtedy i tylko wtedy gdy X^* jest óśrodkowa.*

Dowód. Kula jednostkowa w X jest *-słabo gęstą podprzestrzenią topologiczną X^{**} , a więc jej słaba metryzowalność jest równoważna *-słabej metryzowalności kuli jednostkowej w X^{**} . □